

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 651/2012

av den 4 juli 2012

om utgivning av euromynt

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 133,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I rådets slutsatser av den 23 november 1998 och den 5 november 2002 om euromynt avsedda att utgöra samlingsmynt, kommissionens rekommendation 2009/23/EG av den 19 december 2008 om gemensamma riktlinjer för utformningen av euromyntens nationella sidor och utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp ⁽³⁾, vilka bekräftades av rådet i dess slutsatser av den 10 februari 2009, samt kommissionens rekommendation 2010/191/EU av den 22 mars 2010 om omfattningen och effekterna av eurosedlars och euromyntets ställning som lagliga betalningsmedel ⁽⁴⁾, rekommenderas praxis beträffande utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp, inklusive eurominnesmynt, samråd före destruering av euromynt i omlopp samt användningen av samlarmynt i euro.
- (2) Avsaknaden av tvingande bestämmelser för utgivningen av euromynt kan resultera i olika praxis i medlemsstaterna och skapar inte en tillräckligt integrerad ram för den gemensamma valutan. För att värna transparens och rättssäkerhet är det därför nödvändigt att införa bindande regler för utgivningen av euromynt.

(3) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron ⁽⁵⁾, ska mynt i euro och cent som överensstämmer med de valörer och tekniska specifikationer som rådet har fastställt ha ställning som lagliga betalningsmedel i alla medlemsstater som har euron som valuta. Valörer och tekniska specifikationer av euromynt fastställs i rådets förordning (EG) nr 975/98 av den 3 maj 1998 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp ⁽⁶⁾.

(4) De medlemsstater som har euron som valuta bör även kunna ge ut 2-eurominnesmynt för att uppmärksamma specifika ämnen, med förbehåll för fastställda begränsningar per år och per utgivande medlemsstat för antalet utgivningar av sådana mynt. Det är nödvändigt att införa vissa mängdbegränsningar för eurominnesmynt i syfte att säkerställa att sådana mynt även i fortsättningen kommer att utgöra en liten procentandel av det totala antalet 2-euromynt i omlopp. Dessa mängdbegränsningar bör dock medge att ett tillräckligt antal mynt ges ut för att säkerställa att eurominnesmynt kan vara i omlopp på ett effektivt sätt.

(5) Medlemsstater som har euron som valuta bör också kunna ge ut samlarmynt i euro, som inte är avsedda att sättas i omlopp och som ska vara tydligt åtskiljbara från mynt i omlopp. Samlarmynt i euro bör ha ställning som lagliga betalningsmedel endast i den utgivande medlemsstaten och bör inte ges ut med avsikten att de ska sättas i omlopp.

(6) Det är lämpligt att utgivningar av samlarmynt i euro tas med i den myntmängd som ska godkännas av Europeiska centralbanken, men i samlad form snarare än för varje enskild utgivning.

(7) Den nuvarande användningen av olika valörer på eurosedlar och euromynt bör ses över noggrant och regelbundet av de behöriga institutionerna med avseende på kriterierna om kostnad och acceptans bland allmänheten. Kommissionen bör i synnerhet göra en konsekvensbedömning av den fortsatta utgivningen av 1- och 2-centsmünt.

(8) För att undvika att en medlemsstat destruerar euromynt i omlopp när det kan finnas ett behov av sådana mynt i en annan medlemsstat bör medlemsstaterna samråda med varandra innan de destruerar sådana mynt.

⁽¹⁾ EUT C 273, 16.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 maj 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 juni 2012.

⁽³⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 83, 30.3.2010, s. 70.

⁽⁵⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 6.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *mynt i omlopp*: euromynt som är avsedda att sättas i omlopp, vars valörer och tekniska specifikationer fastställs i förordning (EG) nr 975/98.
2. *minnesmynt*: mynt i omlopp som är avsedda att uppmärksamma ett specifikt ämne enligt vad som anges i artikel 1h i förordning (EG) nr 975/98.
3. *samlarmynt*: euromynt avsedda att samlas och som inte ges ut för att sättas i omlopp.

Artikel 2

Typer av euromynt

1. Medlemsstaterna får ge ut två typer av euromynt: mynt i omlopp och samlarmynt.
2. Kommissionen ska göra en konsekvensbedömning av den fortsatta utgivningen av 1- och 2-centsmynt. Denna konsekvensbedömning ska innefatta en kostnads-nyttoanalys som beaktar de faktiska produktionskostnaderna för dessa mynt i jämförelse med deras värde och den nytta de för med sig.

Artikel 3

Utgivning av mynt i omlopp

1. Mynt i omlopp ska ges ut och sättas i omlopp till nominellt värde.
2. En liten andel, högst 5 % av det samlade totala nettovärdet och den totala mängden mynt i omlopp utgiven av en medlemsstat, varvid endast år med positiv nettoutgivning ska tas i beaktande, får sättas i omlopp till ett pris som överstiger det nominella värdet om det kan motiveras av myntets särskilt höga kvalitet, specialförpackning eller eventuella tilläggstjänster.

Artikel 4

Utgivning av minnesmynt

1. Varje medlemsstat som har euron som valuta får endast ge ut två minnesmynt per år, utom då
 - a) minnesmynt gemensamt ges ut av alla medlemsstater som har euron som valuta, eller

- b) ett minnesmynt ges ut med anledning av att statschefsämbetet tillfälligt är vakant eller att statschefen är provisoriskt tillsatt.

2. Det totala antalet minnesmynt som släpps ut på marknaden för varje enskild utgivning får inte överstiga det högre av följande två utgivningstak:

- a) 0,1 % av det samlade totala nettoantalet 2-euromynt som alla medlemsstater som har euron som valuta har släppt ut på marknaden fram till början av det år som föregår minnesmyntets utgivningsår; detta tak får höjas till 2,0 % av det samlade totala nettoantalet 2-euromynt i alla medlemsstater som har euron som valuta om utgivningen görs till minne av ett allmänt uppmärksammat ämne som har mycket högt symbolvärde; i vilket fall den utgivande medlemsstaten ska avstå från att utnyttja det höjda utgivningstaket för att ge ut ett annat minnesmynt under de påföljande fyra åren och ska ange skälen till valet av det höjda utgivningstaket, eller
- b) 5,0 % av det samlade totala nettoantalet 2-euromynt som medlemsstaten i fråga har släppt ut på marknaden fram till början av det år som föregår minnesmyntets utgivningsår.

3. Beslut om utgivning av minnesmynt med gemensam utformning som gemensamt ges ut av alla medlemsstater som har euron som valuta ska fattas av rådet. Medlemsstater som inte har euron som valuta ska inte ha rösträtt vid antagande av det beslutet.

Artikel 5

Utgivning av samlarmynt

1. Samlarmynt ska ha ställning som lagliga betalningsmedel endast i den utgivande medlemsstaten.

Det ska klart och tydligt framgå på myntet vilken medlemsstat som är utgivande medlemsstat.

2. För att lätt kunna skiljas från mynt i omlopp ska samlarmynt uppfylla samtliga nedanstående kriterier:

- a) Deras nominella värde ska skilja sig från det nominella värdet på mynt i omlopp.
- b) Deras avbildningar får inte likna de gemensamma sidorna på mynt i omlopp, och om de liknar en nationell sida av mynt i omlopp, måste utformningen som helhet lätt kunna särskiljas.

- c) Deras färg, diameter och vikt bör väsentligt skilja sig från mynt i omlopp vad gäller åtminstone två av dessa tre kännetecken; skillnaden ska anses vara väsentlig om värdena för dessa kännetecken inklusive tolererade avvikelser ligger utanför de toleransgränser som har fastställts för mynt i omlopp.
- d) De får inte ha en rand som är fint räfflad eller har formen av en "spansk blomma".
3. Samlarmynt får släppas ut på marknaden till eller överstigande det nominella värdet.
4. Utgivningar av samlarmynt ska tas med i samlad form i den myntmängd som ska godkännas av Europeiska centralbanken.
5. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att motverka användningen av samlarmynt som betalningsmedel.

Artikel 6

Samråd före destruering av mynt i omlopp

Medlemsstaterna ska, innan de destruerar mynt i omlopp som inte är euromynt som inte är lämpliga för cirkulation enligt artikel 2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1210/2010 av den 15 december 2010 om äkthetskontroll av euromynt och hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation⁽¹⁾, samråda med varandra via ekonomiska och finansiella kommitténs relevanta underkommitté och informera myntdirektörerna i de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 339, 22.12.2010, s. 1.